

[H. P. Johansen.]

rømme, at jeg ofte har spurgt mig selv, når jeg har læst disse rapporter igennem, om ikke skolelederne — det være sig første-lærere eller skoleinspektører — billedligt talt kunne mildne luften noget mere for de vordende lærere, der optræder som vikarer, ved at fritage dem for undervisning af vanskelige klasser eller vanskelige elever i de enkelte klasser — som regel er det nogle ganske få elever i en klasse, der generer arbejdet. Jeg ved godt, at det ikke er let, jeg ved godt, at det kræver omlægning og ombytning af arbejdet, og jeg tvivler heller ikke på, at det sker rundt omkring, men mon der alligevel ikke kunne gøres mere her, end der bliver gjort. Det ville være til gavn ikke blot for de seminarieelever, der optræder som vikarer, men også for børnene og for de pågældende skoler som helhed.

Det har ikke været min hensigt med disse bemærkninger at ville kritisere, at seminarieeleverne optræder som vikarer. Jeg forstår så udmærket godt begrundelsen for den beslutning, der er truffet her, og jeg har iøvrigt den opfattelse, at vikartjenesten godt kan være et værdifuldt led i lærernes uddannelse, hvis de får tildelt arbejde, som de magter. Men jeg mener, at den også kan blive lige det modsatte, hvis eleverne bliver stillet overfor opgaver i disciplinær henseende, som de ikke magter at løse, og jeg tror, man kan sige, at det kan blive til næsten ubodelig skade for den unge lærer, hvis han får en uheldig start, hvis han ved sådant vikararbejde får et helt forkert indtryk af børnene eller af forholdet mellem lærer og børn, hvis han får den opfattelse, at det er en daglig kamp at klare sig i en skolestue. Man må ikke glemme, at der for tiden er tale om en disciplinær krise i vor folkeskole, hvilket først og fremmest kommer til at ramme de unge og uerfarne lærere, ikke mindst de ikke helt uddannede lærere. Jeg kunne derfor ønske at henstille, at de seminarieelever, der kommer ud som vikarer, holdes fri for denne disciplinære krise, såvidt det nu er gør ligt. Måske kunne den højtærede minister på en eller anden måde lade sådanne synspunkter tilflyde skoleledere og skolemyndigheder. Jeg føler mig i hvert fald forvisset om, at den højtærede minister ikke er uenig med mig i det ønske, jeg her har fremsat, om, at seminarieelever må kunne fritages for at undervise

særlig vanskelige klasser eller særlig vanskelige elever.

Med disse få, tilsyneladende måske lidt spredte bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til en meget hurtig viderebehandling her i tinget.

Esther Malling Pedersen: Da mit partis ordfører i den foreliggende sag, det ærede medlem hr. Stegger Nielsen, er forhindret i at være tilstede, skal jeg på mit partis vegne ganske kort anbefale lovforslaget til hurtig fremme i det høje ting.

Lovforslaget indeholder to ændringer til loven om oprettelse af et statsseminarium i København, som blev gennemført i 1949. Den ene ændring går ud på at indsætte ordene „indtil videre“ i lovens § 2, der vedrører seminarieelevernes undervisning i praktisk skolegerning, og det, man tilsigter ved denne ændring, er at skabe lovhjemmel for, at der, når eller hvis forholdene tillader det og gør det ønskeligt, kan knyttes en øvelsskole til seminariet på Emdrupborg. Her skal ikke tages stilling til selve problemet øvelsskole, som, hvad også det ærede medlem hr. H. P. Johansen pegede på, kan ses under forskellige synsvinkler; her skal kun tages hensyn til den mulighed, at der kan knyttes en øvelsskole til seminariet, og det har mit parti intet imod.

Den anden ændring går ud på at gøre loven om statsseminariet permanent ved, at revisionsbestemmelsen slettes. Denne bestemmelse er antagelig i sin tid indsat ud fra den rigtige og fornuftige betragtning, at der burde gives en vis tid til at blive klar over, hvordan oprettelsen af dette statsseminarium ville virke i forhold til de allerede bestående private seminarier, hvad også den højtærede undervisningsminister påpegede. Imidlertid står vi desværre, kan vi vist godt sige, overfor en lærermangel, der udgør et ganske overordentligt alvorligt problem, og vi har også udsigt til et langt stykke ud i fremtiden at ville få et så stort behov for lærere, at der fortsat vil være brug for det nyoprettede statsseminarium. Vi kan derfor fra mit partis side tiltræde også denne ændring, og jeg skal som sagt anbefale lovforslaget.

Bonnichsen: Det foreliggende lovforslag er kun lille af omfang, men som så mange andre skolelove af tilsvarende omfang har det for såvidt sin store betydning. Det vidner